

## Vettä janoisille ja leipää nälkäisille

Lapsena kaivoin kotipihallemme kuopan ja kannoin sinne litratolkulla vettä. Olin vakuuttunut, että kiinalaisilla ei ole tarpeeksi vettä, ja siksi minun tulee auttaa heitä. Ajattelin veden valuvan maapallon toisella puolella olevaan Kiinaan, kun sitä kaataa maassa olevaan reikään. Vaikka tämä lapsuusmuisto huvittaa kaikkine asiavirheineen, on kuitenkin totta, että historian saatossa monissa maissa on kärsitty kuivuudesta sekä nälänhädästä.

Vettä ja leipää tarvitsevat kaikki, koska ilman ravintoa ja varsinkaan ilman nestettä emme voi elää. Juomaveden lisäksi vettä tarvitaan mm. hygieniaan, ruoan- ja energiantuotantoon, teollisuuteen sekä ihmisten ja tavaroiden liikkumiseen. Suomessa ihmiset ajattelevat varsin vähän veden kulutustaan, koska puhdas vesi on täällä edullista eikä siitä ole ollut pulaa. Tulevaisuudessa ilmastonmuutoksen aiheuttaessa vesipulaa vesikriisistä tulee maailmalla suurempi asia kuin energiakriisistä.

Ihminen tuntee veden ja ravinnon lisäksi aina kaipaavan jotain lisää. Jotain enemmän. Uuden auton, isomman talon tai enemmän seuraajia someen, milloin mitään. Ensi sunnuntain evankeliumitekstissä Jeesus kehottaa meitä ennemmin tavoittelemaan katoamatonta. Sitä, joka antaa ikuisen elämän. Jeesus sanookin olevansa elämän leipä. ”Joka tulee minun luokseni, ei koskaan ole nälissään, ja joka uskoo minuun, ei enää koskaan ole janoissaan.”

Tervetuloa kirkkoon! Siellä tarjotaan elämän leipää, ihan jokaisena pyhänä. Jeesuksen asettama ehtoollinen, leipä ja viini, on tarjolla jokaiselle elämän nälkäiselle ja janoiselle.

Minna Lekkermäki  
nuorisotyönohjaaja  
Orimattilan seurakunta